

33-E-320

XVII
XVIII
1845

Základní zákonové státní
království Českého.

Knížka příruční
ku potřebě
poslanců sněmovních, voliců a výbec každého občana.

K níž přidán jest
řád jednací a seznamenání poslanců sněmu
Českého.

Vydání druhé.

V PRAZE 1864.
V universitním kněhupectví J. C. Calve.
(Bedř. Bekke.)

O B S A H.

Stránka

Patent, daný dne 11. srpna 1804, jímžto se Rakousko pro-
hlašuje za císařství 1

Manifest a diplom císařský, daný dne 20. října 1860, jímžto
se pořádají vnitřní poměry statoprávní mocnářství Ra-
kouského 4

Patent, daný dne 26. února 1861, o zastupitelstvu říšském
a zemském 9

Základní zákon o zastupitelstvu říšském 13

Zřízení zemské království Českého 19

Řád volení do sněmu království Českého 32

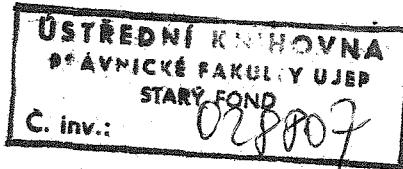
Přídavek.

Řád jednací sněmu Českého 59

Pragmatická sankci císaře Karla VI., dána 6. pros. 1724 85

Poslanci sněmu Českého 89

Výbor zemský království Českého 103

Tisk K. Schreyera a Hynka Fuchse v Praze.

nebo z řádu volebního nebo z dôdavků ke zřízení zemskému, týkajících se spůsobu jednání, nebo pokud seto z těchto zákonů odvádí, změnit nebo zrušit se může jediné spůsobem zákonodárství. (Čl. dod. XV.) Jiná ustanovení v tomto řádu jednacím obsažena změní a zruší se jenom usnešením sněmovním, když se v příčině toho podá a v poradu vezme samostatný návrh.

Změny v řádu jednacím.

Nejvyšším rozhodnutím Jeho c. k. Apoštolského Veličenství, jehož datum 11. června 1863 (vyhl. v Zákonech a nařízeních království Českého na r. 1863, částce XII, č. 56), schváleni jsou dodavkoví článkové II, III, IV, VI, VIII, IX a XI—XV ku zřízení zemskému; článkové však I, V, VII a X nejvyššího schválení nedošli. Dle toho učiněny jsou v řádu jednacím změny náležité, v sedení sněmovním dne 2. března 1864 schválené, s nimiž v srovnalosti učiněny budete v textu téhož řádu od str. 59—84 tyto opravy:

Str. 59. Nápis změněn buď takto: Kdo ve snémě předsedá a zahajuje zasedání.

§. 1. bud pominut; z §. 2. bud učiněn §. 1, z §. 3. učiněn bud §. 2 a tak dále, tak že nyní řád jednací na místě 88 §§. má toliko 87 §§.

Na konci §. 12. (nyní 11.) položeno bud místo č. II. číslo I, v §. 13 m. č. III č. II a v §. 14 přidáno bud: (Čl. dod. III.)

V §. 16, odst. 3 pominuta budete slova: když se přihodí výtržnosti, sezení přerušit nebo zdvihnouti (Čl. dod. V) a takéž ku konci (Čl. dod. V).

V §. 20 ku konci místo VI pol. bud V.

V §. 23 posl. odstavec změněn bud takto: Nejvyšší maršálek uzavře sezení a ustanoví den, hodinu a denní pořádek sezení příštího (§§. 33 a 36 zř. z.)

V §. 37 posl. odstavec: V takové případnosti atd. bud pominut.

V §. 39 bud konec takto změněn: k čemuž nejvyšší maršálek ihned den ustanoví (§. 36 zř. z.)

V §. 41 místo VIII pol. bud V, v §. 44 místo X pol. bud VI a v §. 55 m. VIII téz V.

V §. 48 odstavce e a f budete pominuty, a takéž konec: K usnešení — (Čl. dod. X.)

V §. 59 v odst. 1 m. XI. pol. bud VII. a na konci po-minuto bud: a čl. dod. VII.

V §. 60 m. XII pol. bud VIII, v §. 74 m. XIII č. IX., v §. 82 m. XIV pol. bud X a v 88 m. XV. pol. bud XI.

Pragmatická sankci císaře Karla VI., dána dne 6. prosince 1724.*)

My Karel z Boží milosti císař Římský, po všechny časý rozmnožitel říše a t. d. tinto věděti dáváme jednomu každému, zvláště komu na tom záleží, že Římskí císařové, králové a arcivojvodové Rakouské, předkové Naši z lásky otcovské a moudré opatrnosti velkou péči o to měli, aby v Našem nejjasnějším domě zřídili pravidlo a formu posloupnosti dědičné, které by se mezi jejich nástupci obojího pohlaví ve všech případnostech, ježto by se z prozřetelnosti Božské v budoucích časích přihodily, stále a nezměnitedlně zachovávaly. Tento řád sucesí v celém okršku Našich velkých států, království, panství a provincií jak vůbec tak i zvláště a ve všem nerozdílně, nyní zaveden a ustanoven jest, aby se tím rozdrobování a rozdělování

* Poněvadž dle císařského diplomu, dan. dne 20. října 1860, pragmatická sankci císaře Karla VI., zvláště co se týče posloupnosti v zemích rakouských a jich nedílnosti, jest základem státního práva rakouského, tedy dodavkem klademe výpis z ní, k témtoto věcem se vztahujici.

mezi dědici Našeho nejjasnějšího arcidomu předešlo. Mimo jiné spořádal císař Ferdinand II., Náš vysoko ctěný praděd, slavné paměti, svým kšafem, učiněným dne 10. máje 1621, kterýž kodicilly od 8. srpna 1635 potvrzen jest, řad sukcesí mezi arcivojvody, syny svými a jejich dětmi mužského pohlaví, na spůsob stáleho fideikomisu,jenž slove obyčejně majorát, a nařídil, aby dcery dědictví se vzdaly a na věně svém přestaly, však vždy a všude s výhradou svého práva zpátečného nápadu; téhož řádu násleoval nebožtík císař Leopold, Náš vysoko ctěný pan otec, slavné paměti, který jakožto hlava Našeho nejjasnějšího domu sám měl právo, svými královstvími a dědičnými zeměmi vládnouti, a zřídil též takový majorát rozdělením, kteréž mezi Našim vroucně milovaným bratrem, císařem Josefem, tehdejším králem Rímským, blahé paměti, a mezi Námi o všechna království a staty, které leží jak v těchto zemích, tak i v mocnářství Španělském a jeho příslušenství, dne 12. listopadu r. 1703 učinil, a jmenovaný řad posloupnosti k dobrému mužského pohlaví v skutečné stálé právo prvorodenství proměnil.

Pro větší bezpečnost přidány jsou k tomu jednání také slavné úmluvy, sukcesí a rodiny se týkající, od obojí smlouvající se strany přijaté a přisahou potvrzené, v kterýchž — ježto mezi řečeným císařem, Našim bratrem a mezi Námi, a potomky Našimi nebo tím z obou dvou, který by druhého a jeho potomky životem přečkal, řad sukcesí, jenž se má zachovávat, zřízen a zřetelně vyřknuto jest, kterak jeden po druhém jak v řečených Našich zdejších královstvích a provincích, tak i v mocnářství Španělském a v zemích, z nichž se

skládá, následovati má — také hlavně ustanovenou a nařízeno jest, že dědicové mužského pohlaví, kolik by jich bylo, pohlaví ženské vždy mají vylučovati, že sukcesí ve všech královstvích a státech, kde koli by ležely, prvorodenému dědici mužského pohlaví zcela nerozděleně a pospolu dle řádu prvorodenství zůstatí mají; taktéž v dotčených úmluvách a nárovnáních o posloupnost ustanoven a předepsán jest spůsob, kterak arcivojvodkyně, když by se přihodilo a nebylo tu kmene mužského, čehož Bůh zahovatí ráčí, mají sukcedirovat.

Po smrti císaře Josefa, Našeho vroucně milovaného bratra, když jsme se jak sami sebou, tak i dle práva pokrevnenství a mocí těchto nařízení stali jediným nástupcem a dědiciem všech zdejších království a dědičných zemí, tedy jsme, co nynější jediný absolutní pán, Naši deklarací a Našim nařízením, ježto dne 19. dubna 1713 u přítomnosti velkého počtu Našich tajných rad státních, guvernéra nebo presidentů Našich provincií a Našich ostatních ministrů prohlášeno jest, netolik právo prvorodenství již pevně zřízené a Nám vrozené v Našem nejjasnějším domě obnovili, nébrž jsme je nad to také z Naší plné moci a jak toho spůsob Našich příběhů vyhledává, ve formě pragmatické sankci, též stáleho a neodvolatelného ediktu zřídili, kterýmž jmenovitě toto právo prvorodenství a posloupnosti, ježto od nebožtíka císaře Leopolda mezi princi Našeho nejjasnějšího domu učiněno, a kdyby jich nebylo, jistou měrou na arcivojvodkyně rozšířeno jest, k ustanovení přišlo; My jsme zřetelnými a srozumitevnými slovy se pronesli, kdyby tu nebylo potomků mužského pohlaví, že sukcesí

padnouti má: Předuň na arcivojvodkyně Naše dcery; za druhé na arcivojvodkyně Naše neteře, Našeho bratra dcery; za třetí na velkovojvodkyně Naše sestry a konečně na všechny z nich pošlé dědice obojího pohlaví; při čemž chceme, aby v tom všem šetřili toho pořadku nebo télineální sukcesí, ježto ve výše dotčených pravidlech předepsána jest a zcela s těmi se srovnává, kteráž v přičině děscentů mužských dle řádu prvorzenství a sukcesí lineální jsou ustanovena. (Na to následuje prohlášení arcivojvodkyň Marie Josefy a Marie Amalie, že tento řád posloupnosti zachovávati chtějí a pak ustanovení širší, týkající se Nizozemska.) Nebot taková jest vůle a mínení Naše. Aby pakato věc po všechny časy byla pevná a stálá, tedy jsme se v tomto listu svou rukou podepsali a pečet Naši velkou k němu přiložití kázali.

Dáno ve Vídni v Rakousích, Našem městě a sídle císařském, dne 6. měsíce prosince Léta Páně 1724. Panování Našeho Rímského roku trináctého, Španělského roku dvacátého druhého, Uherškého a Českého též roku trináctého.

Karel.

Kníže Cordonna ps. Vt.

Z rozkazu Jeho Mil. C.

A. Fr. z Kurzu.

Poslanci sněmu Českého.

Nejvyšší maršálek zemský: hrabě Karel Rothkirch-Panthen.

Náměstek nejvyššího maršálka: Václav Bělský, doktor práv a starosta Pražský.

1. Sněmovnici, jenž mají hlas virilní:

Arcibiskup Pražský, J. Em. kardinál kníže Fridrich ze Schwarzenberka.

Biskup Budějovický, J. M. p. Jan Valerián Jirsik.

Biskup Kralohradecký, J. M. p. Karel Bor. Hanl.

Biskup Litoměřický, J. M. p. Bartoloměj Hille.

Rector magnificus university Pražské, t. č. p. Jan J. Löwe, doktor a prof. filosofie.

2. Poslanci kurie velkých statkářů.

a) Zastupitelé statků fideikomisních.

Desfours-Walderode František, hrabě, na Velkém Rohozci, Smržovce atd.

Fürstenberg Maximilián Egon, kníže, na Křivoklátě, Nižburku, Krušovicích atd.

Harrach František, hrabě, na Jilemnicí, Branné atd. z Lobkovic Moric, kníže, na Skryšově, Příčově a Luhách.

Nostitz-Rhinek Erwein, hrabě, na Falkenově, Heinrichsgrüně atd.

Nostitz-Rhinek Josef, hrabě, na Plané.

Salm-Reifferscheid František, starohrabě, na Hainšpachu atd.

Schönborn Erv., hrabě, na Lukavci, Malesicích atd. ze Schwarzenberka, J. Adolf mladší, kníže na Libějicích.